

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Țicău Vasilii XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.07.2020 - 02.11.2020;

Instanța de apel: 18.11.2020 - 09.02.2021;

Instanța de recurs: 15.04.2021 - 14.07.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 noiembrie 2020, Țicău Vasilii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Țicău Vasilii în beneficiul statului suma de 6 746 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Țicău Vasilii la data de 05 iunie 2020, la aproximativ ora 00.00 min., aflându-se pe XXXXX, urmărind scopul omorului intenționat, în urma unui conflict iscat cu Păduraru Ion, i-a aplicat multiple lovituri ultimului cu pumnii, picioarele și cu o rangă metalică pe toată suprafață corpului; ulterior, cu un cuțit, i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea membrelor inferioare și a gâtului, cauzându-i lui Păduraru Ion, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX, vătămare corporală gravă, sub forma „traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin contuzie

cerebrală medie, fractura osului temporal drept fără deplasare cu implicarea ambelor lamele, excoriații la nivelul capului, hemoragie în sclera ambilor ochi, echimoză masivă la nivelul feței cu trecere pe gât, echimoze la nivelul umărului drept, toracelui posterior, coapsei drepte, plăgi tăiate la nivelul feței gâtului, fesa dreaptă, ambelor coapse, care prezintă pericol pentru viață”, dar din motive independente de voința sa, nu și-a dus până la capăt acțiunile criminale, deoarece la fața locului au intervenit alte persoane care au stopat conflictul.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

3. Avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, în declarațiile martorului Ciangov Igor care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că „...pe Țicău Vasilii îl cunoaște de la spălătoria auto, nu se află în careva relații cu acesta. Ciangov Igor activează la spălătoria auto, care se află lângă magazinul „Pegas”. Mergând pe drum, a auzit gălăgie, a sărit gardul, iar după acesta se afla un vagon în care de obicei locuia Păduraru Ion (îl cunoaște), iar în ultimele 2 săptămâni locuia și Țicău Vasilii. ...Observând 3 persoane, Țicău Vasilii, o doamnă și un domn, fiind în stare de ebrietate, s-a apropiat de ei și a întrebat ce fac acolo, iar ca răspuns a primit că se odihnesc. Inițial pe Păduraru Ion nu l-a văzut, apoi l-a observat când încerca să iasă dintr-un șanț, la care doamna în vârstă de vreo 30 ani a zis să îl ducă din nou în șanț. Un băiat mai tânăr de vreo 23-24 ani (necunoscut lui) a mers și l-a împins înapoi în șanț, iar Țicău Vasilii discuta cu el. Șanțul se afla la o distanță de 5-7 metri de la vagon și acolo nu era iluminat. Atunci a intervenit Ciangov Igor cu solicitarea de a-l lăsa în pace pe Păduraru Ion, însă Țicău Vasilii (calm și liniștit) i-a spus că partea vătămată a făcut o prostie pentru care trebuie să răspundă, să fie pedepsită.... A mers la spălătorie și a luat o lopată, în câteva minute s-a reîntors, însă ei nu mai erau acolo.... Nu a văzut ca cineva să aibă în mână vreun cuțit sau vreo bucată de beton și nici nu a văzut dacă Țicău Vasilii i-a aplicat lovituri părții vătămate ...”.

Avocatul a considerat că, în ordinea descrisă abordarea instanței de fond este nefondată precum că din declarațiile părții vătămate Păduraru Ion și a martorului, se demonstrează vinovăția inculpatului cât și abordarea asupra faptului că, sunt neveridice declarațiile inculpatului Țicău Vasilii precum că, s-a apărat de partea vătămată.

Totodată, a subliniat cu referire la faptele descrise în actul de învinuire, preluate în sentința contestată că aceasta poartă un caracter pur subiectiv fiind o

versiune preconcepută a organului de urmărire penală precum că, din moment ce partea vătămată a avut un conflict inițial cu inculpatul Țicău Vasilii și ultimul a avut în mână un cuțit, acest lucru prezumă în mod automat că dânsul a avut intenția de a-l omorî pe Păduraru Ion. Ori, fiind audiat în faza de urmărire penală cât și ulterior în ședința de judecată inculpatul Țicău Vasilii a comunicat că, dânsul nu a avut intenția de a-l omorî pe Păduraru Ion. Mai mult, din materialele cauzei, din declarațiile ambilor participanți se stabilește că acest conflict a avut loc în jurul orei 24.00, că terenul, încăperea unde a avut loc această încăierare nu este iluminat, conflictul a durat aproximativ 20 min etc., ce denotă cu certitudine lipsa intenției.

La fel a menționat că, în ordinea descrisă supra și în situația când pozițiile părții vătămate și inculpatului sunt opuse, iar unicul martor indică că „... nu cunoaște care a fost motivul conflictului și cine l-a inițiat, el a văzut doar momentul când l-a împins înapoi în șanț pe partea vătămată. Nu a văzut ca cineva să aibă în mână vreun cuțit sau vreo bucată de beton și nici nu a văzut dacă Țicău Vasilii i-a aplicat lovituri părții vătămate...”, instanța de judecată urma să țină cont de faptul, că rolul martorului este unul incontestabil datorită datelor de fapt pe care acesta le poate comunica organelor de drept. Procesul de evaluare a declarațiilor martorului, ca a unei persoane ce poate descrie anumite fapte în mod obiectiv, fără interes, merită o atenție deosebită deoarece aprecierea corectă și completă a declarațiilor martorilor poate duce la justa soluționare a cauzei.

Tot în acest context și analiza declarațiilor acestui martor, s-a stabilit că la momentul apariției acestuia pe teritoriul amplasat pe str. XXXXX nu ar fi existat pericol real din partea inculpatului în adresa părții vătămate, fapt ce denotă încă odată că la caz este lipsa intenției de a omorî partea vătămată.

Totodată, a accentuat avocatul că, expunerile instanței precum că „... din materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia că comiterea infracțiunii este din motive huliganice, care are următoarele trăsături: capacitatea de actualizare fulminantă și spontană; ușurința cu care e săvârșită infracțiunea; reacția disproporționată a făptuitorului față de conduita victimei; făptuitorului îi aduce satisfacție însăși faptul comiterii infracțiunii; lipsa unui pretext pentru săvârșirea infracțiunii sau prezența unui pretext nesemnificativ pentru a o săvârși...”, consideră că aceste constatări contravin prevederilor art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, întrucât depășesc limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Cu referire la proba procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.06.2020, conform căruia partea vătămată, Păduraru Ion l-a recunoscut după fotografie pe Țicău Vasilii drept persoana care i-ar fi aplicat lovituri, consideră că acest proces-verbal prin prisma art.116 alin.(6) Cod de procedură penală, urma a fi declarat nul.

Sub un alt aspect, a atestat că, instanța de fond și-a fundamentat concluzia privind stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea tentativei de omor reieșind

din concluziile raportului de expertiză însă, la acest aspect a menționat că în cadrul cercetării judecătorești s-a solicitat audierea expertului pe motiv că consideră concluziile raportului de expertiză ca fiind unul ce conține unele neclarități.

În sinteza celor expuse avocatul a indicat că, în fundamentarea soluției cu privire la condamnarea inculpatului, instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței urma să desfășoare analiza motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții, inclusiv prin aprecierea în parte a fiecărei probe așa cum stipulează prevederile art.101 Cod de procedură penală cu privire la constatarea întrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal. Astfel, concluzionează că probele aduse în acuzarea lui Țicău Vasilii nu sunt concludente, pertinente și utile urmând ca inculpatul să fie achitat.

3.1. Inculpatul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

4. Prin deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Țicău Vasilii, just fiind încadrate în dispoziția de art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a atestat că, declarațiile inculpatului Țicău Vasilii privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorului și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

În altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, latura obiectivă a componentei infracțiunii incriminate lui Țicău Vasilii, instanța de fond justificat a constata că acțiunea făptuitorului manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii, picioarele, cu o rangă metalică pe suprafața corpului, ulterior cu un cuțit în picior și gât, a avut ca scop omorul persoanei, faptă însă care nu s-a consumat, din motive independente de voința făptuitorului, astfel decesul părții vătămate nu a survenit.

Totodată, potrivit art.27 Cod penal, se consideră tentativă de infracțiune, acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu și-a produs efectul.

Latura subiectivă a comiterii infracțiunii de tentativă de omor în privința părții vătămate Păduraru Ion, se desprinde din modul și caracterul aplicării loviturilor de către inculpat, totalitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate, în regiunea vitală a corpului uman, gâtul, precum și obiectul cu care au fost aplicate loviturile. Folosirea obiectului apt de a produce moartea – cuțitul, cu care au fost aplicate loviturile, dovedesc intenția inculpatului de a-l omorî pe Păduraru Ion, adică inculpatul a conștientizat consecințele letale pentru partea vătămată ca rezultat al acțiunilor sale și a dorit survenirea lor, iar din circumstanțe independente de voința acestuia, acestea nu și-au produs efectul.

Referitor la individualizarea și executarea pedepsei, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.61,75 și 81 alin.(3)-(4) Cod penal, a menționat că, instanța de fond a ținut cont de aceste prevederi, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Reieșind din circumstanțele cazului că, infracțiunea comisă de Țicău Vasiliu face parte din categoria celor deosebit de grave, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a ajuns la concluzia aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel cu referire la cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în sumă de 6 746 lei, pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX – în sumă de 448 lei, Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX – în sumă de 320 lei, Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX – în sumă de 4 900 lei și Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX – în sumă de 1 078 lei, a menționat că, instanța de fond justificat a dispus încasarea acestora din contul inculpatului Țicău Vasiliu.

5. Avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanța de apel nu a ținut cont de argumentele invocate de partea apărării și de probele administrate de aceasta, care în opinia sa demonstrează indubitabil nevinovăția inculpatului.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, probele administrate în faza de urmărire penală și ulterior cercetate în ședințele de judecată nu demonstrează

vinovăția lui Țicău Vasilii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal, pe motiv că aceasta latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile iar în rezultat concluziile organului de urmărire penală, preluate ulterior de instanța de judecată privind vinovăția lui Țicău Vasilii, sunt bazate exclusiv doar pe presupuneri.

Avocatul a notat că, fiind analizat conținutul învinuirii care este expus în hotărârile pronunțate, prin prisma analizei minuțioase a declarațiilor părții vătămate Păduraru Ion constatăm în acțiunile lui Țicău Vasilii lipsa intenției directe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

Avocatul în recursul declarat a făcut o incursiune în doctrina dreptului penal, analizând latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului.

Totodată, cu referire la faptele descrise în actul de învinuire, preluate în hotărârile supuse contestării, avocatul a considerat că, acestea poartă un caracter pur subiectiv fiind o versiune preconcepută a organului de urmărire penală precum că din moment, ce, partea vătămată a avut un conflict cu inculpatul Țicău Vasilii și ultimul a avut în mână un cuțit, acest lucru prezumă în mod automat că dânsul a avut intenția de a-l omorî pe Păduraru Ion.

În acest context fiind analizate declarațiile martorului, se deduce că la momentul apariției acestuia pe teritoriul amplasat pe XXXXX nu ar fi existat un pericol real din partea inculpatului în adresa părții vătămate, fapt ce denotă că la caz, este lipsă intenției de a omorî partea vătămată.

La fel, a fost invocat că, proba cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.06.2020, conform căruia partea vătămată, Păduraru Ion l-a recunoscut după fotografie pe Țicău Vasilii drept persoana care i-ar fi aplicat lovituri, consideră că acesta prin prisma art.116 alin.6 Cod de procedură penală urma a fi declarat nul.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurile declarate de partea apărării, menționând că acestea urmează a fi respinse ca vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de

procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea în baza art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării și în acest sens menționează următoarele.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei. Însă, aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal, ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului Țicău Vasiliu în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat,

Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În consecință, Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele avocatului că, instanțele de fond nu s-a expus asupra argumentelor apărării și a evitat de a da o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel s-au expus asupra argumentelor invocate de partea apărării, precum și asupra versiunii înaintate, probele administrate de organul de urmărire penală au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fapt ce a dus la constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Sub acest aspect, Colegiul penal apreciază drept întemeiată poziția instanței de apel, prin care a respins afirmațiile avocatului invocate în apelul declarat precum că inculpatul nu a avut intenția de a comite infracțiunea care i se incriminează, fiind lipsite în faptele inculpatului componenta de infracțiune, care sunt combătute prin probele studiate în cadrul ședinței instanței de apel. Or, afirmațiile date sânt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de apel pe parcursul judecării cauzei.

În continuare, cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să menționeze că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii.

De către instanța de apel cert s-a stabilit că, intenția inculpatul de a comite infracțiunea de omor în privința părții vătămate Păduraru Ion, se desprinde din modul și caracterul aplicării loviturilor de către inculpat, totalitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate, în regiunea vitală a corpului uman, gâtul, precum și obiectul cu care au fost aplicate loviturile.

Folosirea obiectului apt de a produce moartea – cuțitul, cu care au fost aplicate loviturile, dovedesc intenția inculpatului de a-l omorî pe Păduraru Ion, adică inculpatul a conștientizat consecințele letale pentru partea vătămată ca rezultat al acțiunilor sale și a dorit survenirea lor, iar din circumstanțe independente de voința acestuia, acestea nu și-au produs efectul.

Astfel, instanța de recurs constată că, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Țicău Vasilii, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.50-67, Vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

În contextul celor menționate, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de

procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Țicău Vasili XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 august 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena